

העבודה שהתחברתי אליה מבין כל הבנות בכיתה זה עבודתה של נעמה.

התמונות מול הטקסט שהעניק מימד אחר לתמונות ונתן להם משקל גדול ישר משכו את עיניי לעבודתה, ניתן להבחין בין המילים הכתובות כאב עצום, זיכרון ישן שהיא בחרה לעמוד מולו ולהתמודד עם התחושות הנלוות לכך, בחרתי את העבודה בעקבות המילים, ידעתי שהיה לה קשה לעמוד מול המראות הכואבים ולחזור ולשחזר את אותה הרגשה איומה של בדידות וניכור, וזה נראה בתמונות, התמונות מראות מבנה נטוש, אפל, זהה לתחושות שמעוררות המקום, תמונה 1-מתארת את עליית הגג של ביה"ס, ששם ככל הנראה גם בלי לומר ניתן להבחין ששם מקום המפלט שלה, שבו יכלה לברוח מן "המיצר" שהסביבה והחבר'ה יצרו לה ובעצם לאמיתה של דבר בנתה לה מקום שהעצים את בדידותה את הלבד, שם אף אחד לא מאיים, מן מקום "שמגן" אך מדגיש ומעצים את החוויה של הלבד, התמונה מצולמת כשהיא נכנסה למבנה ולא מבחוץ מה שמראה שמכל שטח ביה"ס, שם הרגישה שייכות, זה המקום שהיה שלה ורק שלה, שם שאבה את הכוחות להתמודד מול חבר'ה עוינת, אך מאידך שם בחרה לברוח מההתמודדות האמיתית מול החבר'ה.

תמונה 2-מבנה נטוש, חשוך, מעט אור שמש הנשקף מן החלונות הפרוצים, הצילום מצולם מהזווית, היא האומנם צילמה את כל הכיתה אך מן הזווית, בתמונה הזאת ניתן להבחין בפחד וחשש שלוה את הצלמת בעת צילומה, צילום מהיר, שמבקש להיעלם מהמקום בו היא נמצאת אולי מחשש שהמקום אכן נטוש ועזוב כבר לא המבנה של ביה"ס, או שזה נובע מההרגשה של פחד ילדותה, פחד מאותה בדידות, מנטישה, עזיבה

תמונה 3,4-שתי תמונות שצולמו מבחוץ, אחת מהן, הדלת הסגורה וההרוסה העץ המתקלף, מדגיש את הזמן שעברו הדרך שעברה עד הלום, בעיניי הדלת הסגורה זו אחת התמונות הדומיננטיות שמספרות את הסיפור, וכמובן הכיתוב מבהיר את העניין לעומקיו, הדלת הסגורה, נטושה, העץ ההרוס, והצילום מבחוץ כל זה מעיד על ניצחון של הצלמת, האומנם הצילום הוא מבחוץ, המראה חוסר רצון לשוב לשם אך בחירתה מעידה על הניצחון שעכשיו הכל נגמר, שנעמה לחמה את מלחמתה ואף הגיעה לניצחונה, ואותן מחוות ילדות בבית ספרה הובילו אותה לאן שהיא היום, לנערה גאה עם ביטחון עצמי. עצם בחירתה דווקא במקום הזה מראה שהיא אכן גאה בעצמה על כל הדרך שעשתה, וגם להעביר איזשהו מסר שלפעמים דווקא כשקשה משם ניתן לצמוח, ולתת לעצמה נקודות זכות,